

عنوان مقاله:

بررسی انتقادی رای مشورتی دیوان بین المللی دادگستری راجع به آثار حقوقی جدایی مجمع الجزایر چاگوس از موریس در سال ۱۹۶۵

محل انتشار:

فصلنامه تمدن حقوقی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

موسی عاکفی قاضیانی - استادیار گروه حقوق، دانشگاه پیام نور مرکز البرز، البرز، ایران

محمد عاکفی قاضیانی - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل عمومی، گروه حقوق بین الملل، دانشکده حقوق، دانشگاه قم، قم، ایران (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

یکی از صلاحیت های دیوان بین المللی دادگستری ارائه نظرات مشورتی در پاسخ به مسائل حقوقی مجمع عمومی، شورای امنیت و یا دیگر نهادهای دارای صلاحیت به موجب مقررات ماده (۹۶) منشور ملل متحد می باشد. این نهاد در طول قریب به هشت دهه فعالیت خود، تنها ۲۷ نظر مشورتی ارائه داده است که با توجه به مصادف بودن با دوره تکامل و توسعه حقوق و نهادهای بین المللی، عدد بسیار ناچیزی است. این آراء گرچه ماهیت الزام آور ندارند، بررسی و تحلیل آن ها می تواند در شفافیت و تنویر افکار حقوقدانان مساعدت شایانی نماید. رای مشورتی دیوان راجع به آثار حقوقی جدایی مجمع الجزایر چاگوس از موریس در سال ۱۹۶۵، آخرین مورد از همین معدود آرای مشورتی است که اتفاقاً محتوای آن برخلاف منافع مبرهن دو عضو دائم شورای امنیت (یعنی پادشاهی متحده بریتانیا و ایالات متحده آمریکا) بوده است. این مقاله با شیوه توصیفی-تحلیلی و با جمع آوری اطلاعات با روش کتابخانه ای به دنبال مطالعه و تحلیل این رای بوده است. در پایان نیز این نتیجه حاصل شده است که نظر مشورتی دیوان، علیرغم ماهیت غیرالزام آور خود، دارای کاستی هایی می باشد که از جمله آن، عدم توجه کافی این نهاد به ویژگی رضایی بودن سیاست های اتخاذی بریتانیا در موریس و توافق امضاء شده میان دو دولت است. به هر حال ارائه چنین نظر مشورتی فی نفسه نشانی دیگر از سازوکار عادلانه حاکم بر سازمان ملل متحد و ارکان آن در رعایت غبطه ملت های ضعیف و کشورهای در حال توسعه دارد.

کلمات کلیدی:

دیوان بین المللی دادگستری، موریس، مجمع الجزایر چاگوس، استعمارزدائی، تعیین سرنوشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251284>

